Úradný vestník
Európskej únie

SK
Séria L

2026/1347

19.6.2026

ROZHODNUTIE RADY (EÚ) 2026/1347

zo 4. júna 2026

o uzavretí v mene Európskej únie Dohovoru Organizácie Spojených národov proti počítačovej kriminalite; Posilnenie medzinárodnej spolupráce na účely boja proti niektorým trestným činom spáchaným prostredníctvom informačných a komunikačných technologických systémov a na účely výmeny elektronických dôkazov o závažných trestných činoch

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 82 ods. 1 a 2, článok 83 ods. 1 a článok 87 ods. 2 v spojení s jej článkom 218 ods. 6,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

so zreteľom na súhlas Európskeho parlamentu ([1]),

keďže:

(1) V súlade s rozhodnutím Rady (EÚ) 2025/2307 ([2]) bol Dohovor Organizácie Spojených národov proti počítačovej kriminalite; Posilnenie medzinárodnej spolupráce na účely boja proti niektorým trestným činom spáchaným prostredníctvom informačných a komunikačných technologických systémov a na účely výmeny elektronických dôkazov o závažných trestných činoch (ďalej len „dohovor“) podpísaný v mene Únie 25. októbra 2025 vo vietnamskom Hanoji s výhradou uzavretia uvedeného dohovoru.

(2) Dohovor je v súlade s bezpečnostnými cieľmi Únie uvedenými v článku 67 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“), ktorými sú zabezpečenie vysokej úrovne bezpečnosti prostredníctvom opatrení na predchádzanie trestnej činnosti a boj proti nej a prostredníctvom opatrení na koordináciu a spoluprácu medzi policajnými a justičnými orgánmi a inými príslušnými orgánmi, ako aj prostredníctvom aproximácie trestnoprávnych predpisov.

(3) Dohovor sa vzťahuje na konkrétne prípady vyšetrovania trestných činov alebo konania týkajúce sa trestných činov, ktoré sú stanovené v súlade s dohovorom, ako aj na výmenu dôkazov v elektronickej forme týkajúcich sa závažných trestných činov (konaní, ktoré sú trestným činom, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou najmenej štyri roky alebo prísnejší trest), a umožňuje výmenu informácií len na takýto účel.

(4) Dohovorom sa harmonizuje obmedzený súbor jasne vymedzených trestných činov, pričom štátom, ktoré sú zmluvnými stranami, sa poskytuje potrebná flexibilita, aby sa vyhli kriminalizácii legitímneho konania.

(5) V dohovore sa stanovujú len minimálne pravidlá zodpovednosti právnických osôb za účasť na trestných činoch stanovených v súlade s dohovorom. Nevyžaduje sa v ňom od štátov, ktoré sú zmluvnými stranami, aby prijali také opatrenia, ako môžu byť potrebné na stanovenie zodpovednosti právnických osôb spôsobom, ktorý by nebol v súlade s ich právnymi zásadami.

([1]) Súhlas z 20. mája 2026 (zatiaľ neuverejnený v úradnom vestníku).
([2]) Rozhodnutie Rady (EÚ) 2025/2307 z 13. októbra 2025 o podpise v mene Európskej únie Dohovoru Organizácie Spojených národov proti počítačovej kriminalite – Posilnenie medzinárodnej spolupráce na účely boja proti niektorým trestným činom spáchaným prostredníctvom informačných a komunikačných technologických systémov a na účely výmeny elektronických dôkazov o závažných trestných činoch (Ú. v. EÚ L, 2025/2307, 11.11.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2025/2307/oj).

(6) Dohovor je tiež v súlade s cieľmi Únie v oblasti ochrany osobných údajov, súkromia a základných práv, v súlade s článkom 16 ZFEÚ a Chartou základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“).

(7) V dohovore sa stanovujú prísne podmienky a záruky v oblasti ľudských práv, ktoré sú súčasťou predmetu a účelu dohovoru a sú neoddeliteľne spojené s právomocami a postupmi stanovenými v dohovore. Tieto podmienky a záruky ako také nemôžu byť predmetom výhrad. Dohovor vylučuje akýkoľvek výklad, ktorý by viedol k potláčaniu ľudských práv alebo základných slobôd, najmä slobody prejavu, svedomia, presvedčenia, náboženského vyznania alebo viery, pokojného zhromažďovania a združovania. Týmito zárukami sa takisto zabezpečuje, že medzinárodnú spoluprácu možno odmietnuť, ak by bola táto medzinárodná spolupráca v rozpore s vnútroštátnymi právnymi predpismi štátov, ktoré sú zmluvnými stranami, alebo ak by takéto odmietnutie bolo potrebné na zabránenie akejkoľvek forme diskriminácie.

(8) Pokiaľ ide o právomoci a postupy na vnútroštátnej aj medzinárodnej úrovni, v dohovore sa stanovujú horizontálne podmienky a záruky zabezpečujúce ochranu ľudských práv v súlade so záväzkami štátov, ktoré sú zmluvnými stranami, podľa medzinárodného práva v oblasti ľudských práv. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, majú do svojho vnútroštátneho práva začleniť aj zásadu proporcionality. Takéto podmienky a záruky majú zahŕňať okrem iného súdne alebo iné nezávislé preskúmanie, právo na účinný prostriedok nápravy, dôvody oprávňujúce uplatňovanie a obmedzenie rozsahu a trvania takýchto právomocí a postupov.

(9) Dohovor obsahuje osobitné ustanovenie o ochrane osobných údajov, ktorým sa zabezpečuje, že pred poskytnutím akýchkoľvek osobných údajov inému štátu, ktorý je zmluvnou stranou, sa uplatnia dôležité zásady ochrany údajov vrátane obmedzenia účelu, minimalizácie údajov, proporcionality a nevyhnutnosti v súlade s chartou.

(10) Komisia vďaka svojej účasti na rokovaniach v mene Únie zabezpečila súlad dohovoru s príslušnými pravidlami Únie.

(11) Z hľadiska zabezpečenia zlučiteľnosti dohovoru s právom a politikami Únie, ako aj jednotného uplatňovania dohovoru medzi členskými štátmi v ich vzťahoch k štátom, ktoré sú zmluvnými stranami a ktoré nie sú členmi EÚ, či účinného uplatňovania dohovoru má rozhodujúci význam viacero výhrad.

(12) Výhrady sa nedotýkajú žiadnych iných výhrad, ktoré by členské štáty mohli chcieť uplatniť individuálne, ak je to prípustné.

(13) Vzhľadom na to, že dohovorom sa stanovujú postupy, ktoré zlepšujú cezhraničný prístup k dôkazom v elektronickej forme, a vysokú úroveň záruk, pristúpením k dohovoru sa podporí konzistentnosť úsilia Únie v boji proti počítačovej kriminalite a iným formám trestnej činnosti na celosvetovej úrovni. Uľahčí sa ním spolupráca medzi štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami a ktoré sú členmi EÚ, a štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami a ktoré nie sú členmi EÚ, a zároveň sa ním zabezpečí vysoká úroveň ochrany jednotlivcov.

(14) Urýchlené uzavretie dohovoru Úniou, okrem toho zabezpečí, že Únia bude mať významný hlas v ranom štádiu vykonávania tohto nového globálneho rámca na boj proti počítačovej kriminalite.

(15) Podľa článku 64 ods. 3 dohody podlieha dohovor ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu štátmi a organizáciami regionálnej hospodárskej integrácie, ako je Únia.

(16) Únia by sa mala stať zmluvnou stranou dohovoru spolu so svojimi členskými štátmi, keďže Únia a jej členské štáty majú právomoci v oblastiach, na ktoré sa dohovor vzťahuje. Uzatvorením dohovoru Úniou nie sú dotknuté právomoci členských štátov, pokiaľ ide o ratifikáciu, prijatie alebo schválenie dohovoru v súlade s ich vnútornými postupmi. Dohovor by sa mal uzavrieť v mene Únie, pokiaľ ide o záležitosti patriace do právomoci Únie v rozsahu, v akom dohovor môže ovplyvniť spoločné pravidlá alebo zmeniť rozsah ich pôsobnosti. V oblasti spoločných právomocí si členské štáty ponechávajú právomoc, pokiaľ dohovor neovplyvňuje spoločné pravidlá ani nemení ich rozsah pôsobnosti.

(17) V súlade s dohovorom by Únia mala vo svojej ratifikačnej listine, listine o prijatí, listine o schválení alebo listine o pristúpení vyhlásiť rozsah svojej právomoci v súvislosti so záležitosťami, ktoré sa dohovorom upravujú. Únia vymedzila rozsah svojej právomoci vo veciach, ktoré upravuje dohovor vo Vyhlásení o právomoci Európskej únie vydanom v súlade s článkom 64 ods. 3 a 4 Dohovoru Organizácie Spojených národov proti počítačovej kriminalite; Posilnenie medzinárodnej spolupráce na účely boja proti niektorým trestným činom spáchaným prostredníctvom informačných a komunikačných technologických systémov a na účely výmeny elektronických dôkazov o závažných trestných činoch (ďalej len „vyhlásenie o právomoci“).

(18) V súlade s článkom 42 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 ([3]) sa konzultovalo s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov, ktorý 4. septembra 2025 vydal svoje stanovisko.

(19) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii (ďalej len „Zmluva o EÚ“) a ZFEÚ, a bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, sa Írsko nezúčastňuje na prijatí tohto rozhodnutia a nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.

(20) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktoré je pripojený é k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto rozhodnutia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.

(21) Dohovor, pripojené výhrady a vyhlásenie o právomoci by sa mali schváliť,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Týmto sa v mene Európskej únie schvaľuje Dohovor Organizácie Spojených národov proti počítačovej kriminalite; Posilnenie medzinárodnej spolupráce na účely boja proti niektorým trestným činom spáchaným prostredníctvom informačných a komunikačných technologických systémov a na účely výmeny elektronických dôkazov o závažných trestných činoch ([4]) (ďalej len „dohovor“).

Článok 2

Týmto sa v mene Európskej únie schvaľuje vyhlásenie o právomoci podľa článku 64 ods. 3 a 4 dohovoru.

Článok 3

Týmto sa v mene Európskej únie schvaľujú výhrady.

Článok 4

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho prijatia ([5]).

V Luxemburgu 4. júna 2026

Za Radu

predseda

C. FITIRIS

([3]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 z 23. októbra 2018 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 45/2001 a rozhodnutie č. 1247/2002/ES (Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

([4]) Ú. v. EÚ L, 2026/1348, 19.6.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/2026/1348/oj.

([5]) Dátum nadobudnutia platnosti dohovoru uverejní Generálny sekretariát Rady v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Výhrady

1. Únia a jej členské štáty konajú v súlade s ďalej uvedeným, pokiaľ ide o výhrady v súvislosti s Dohovorom Organizácie Spojených národov proti počítačovej kriminalite; Posilnenie medzinárodnej spolupráce na účely boja proti niektorým trestným činom spáchaným prostredníctvom informačných a komunikačných technologických systémov a na účely výmeny elektronických dôkazov o závažných trestných činoch (ďalej len „dohovor“).

2. Dohovor neobsahuje osobitné ustanovenie o výhradách. Výslovne však umožňuje štátu, ktorý je zmluvnou stranou, vyhlásiť, že využíva výhradu stanovenú v niektorých článkoch dohovoru: článku 11 ods. 3, článku 23 ods. 3 písm. a), článku 23 ods. 3 písm. b) druhom pododseku, článku 42 ods. 5, článku 63 ods. 3 a 4). Dohovor tiež implicitne umožňuje iné výhrady pod podmienkou, že sú tieto výhrady v súlade s článkom 19 písm. c) Viedenského dohovoru o zmluvnom práve podpísaného vo Viedni 23. mája 1969 a s medzinárodným obyčajovým právom, a teda nie sú nezlučiteľné s predmetom a účelom dohovoru.

3. Únia a jej členské štáty vznesú výhradu na základe článku 63 ods. 3, pričom uvedú, že sa nepovažujú za viazané článkom 63 ods. 2, pokiaľ ide o urovnávanie sporov v záležitostiach patriacich do právomoci Únie, alebo pokiaľ ide o urovnávanie sporov medzi členskými štátmi alebo medzi Úniou a členským štátom.

4. Ak členské štáty zvažujú vznášanie vlastných výhrad, informujú o tom Komisiu vopred.

5. Podmienky a záruky v oblasti ľudských práv uznané a stanovené v dohovore vrátane tých, ktoré sú uvedené v článku 6, článku 21 ods. 4, článku 24, článku 36, článku 37 ods. 15 a článku 40 ods. 22, sú súčasťou predmetu a účelu dohovoru. Preto Únia a jej členské štáty k uvedeným článkom nesmú formulovať výhrady. Voči všetkým výhradám štátov, ktoré sú zmluvnými stranami dohovoru a ktoré nie sú členmi EÚ, ktoré sú považované za nezlučiteľné s predmetom a účelom dohovoru, by mala Únia namietať bez toho, aby bola dotknutá možnosť členských štátov vzniesť rovnakú námietku koordinovaným spôsobom.

Vyhlásenie o právomoci Európskej únie vydané v súlade s článkom 64 ods. 3 a 4 Dohovoru Organizácie Spojených národov proti počítačovej kriminalite; Posilnenie medzinárodnej spolupráce na účely boja proti niektorým trestným činom spáchaným prostredníctvom informačných a komunikačných technologických systémov a na účely výmeny elektronických dôkazov o závažných trestných činoch

1. Európska únia (ďalej len „Únia“) predkladá v súlade s článkom 64 ods. 3 a 4 Dohovoru Organizácie Spojených národov proti počítačovej kriminalite; Posilnenie medzinárodnej spolupráce na účely boja proti niektorým trestným činom spáchaným prostredníctvom informačných a komunikačných technologických systémov a na účely výmeny elektronických dôkazov o závažných trestných činoch (ďalej len „dohovor“), toto vyhlásenie v záležitostiach upravených dohovorom.

2. Členskými štátmi Únie sú Belgické kráľovstvo, Bulharská republika, Česká republika, Dánske kráľovstvo, Spolková republika Nemecko, Estónska republika, Írsko, Helénska republika, Španielske kráľovstvo, Francúzska republika, Chorvátska republika, Talianska republika, Cyperská republika, Lotyšská republika, Litovská republika, Luxemburské veľkovojvodstvo, Maďarsko, Maltská republika, Holandské kráľovstvo, Rakúska republika, Poľská republika, Portugalská republika, Rumunsko, Slovinská republika, Slovenská republika, Fínska republika a Švédske kráľovstvo.

3. Podľa článkov 3 a 4 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej „ZFEÚ“) má Únia v niektorých záležitostiach výlučnú právomoc a v iných záležitostiach majú spoločnú právomoc Únia a jej členské štáty. Podľa článku 4 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii (ďalej „Zmluva o EÚ“) právomoci, ktoré na Úniu neboli zmluvami prenesené, zostávajú právomocami členských štátov.

4. Po prvé, Únia v tejto súvislosti vyhlasuje, že má právomoc uzatvárať medzinárodné dohody a vykonávať z nich vyplývajúce záväzky, ktoré sa týkajú priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, na ktorý sa vzťahuje spoločná právomoc s členskými štátmi podľa článku 4 písm. j) ZFEÚ. Týka sa to najmä týchto oblastí v súlade s článkom 67 ods. 3, článkom 82 ods. 1 a 2, článkom 83 ods. 1 a článkom 87 ods. 2 ZFEÚ:

   (a) zabezpečenie vysokej úrovne bezpečnosti prostredníctvom opatrení na predchádzanie trestnej činnosti, rasizmu a xenofóbii a na boj proti nim prostredníctvom opatrení na koordináciu a spoluprácu medzi policajnými a justičnými orgánmi a inými príslušnými orgánmi, ako aj vzájomným uznávaním rozsudkov v trestných veciach a v prípade potreby aj aproximáciou trestnoprávnych predpisov;

   (b) justičná spolupráca v trestných veciach v Únii, založená na zásade vzájomného uznávania rozsudkov a iných justičných rozhodnutí, vrátane aproximácie zákonov a iných právnych predpisov členských štátov v konkrétnych oblastiach trestného práva procesného a hmotného, ako aj pokiaľ ide o opatrenia zamerané na:

      i) podporu odbornej prípravy sudcov a justičných pracovníkov;

      ii) uľahčovanie spolupráce medzi justičnými orgánmi alebo rovnocennými orgánmi členských štátov v rámci konania v trestných veciach a výkonu rozhodnutí;

   (c) uľahčenie policajnej a justičnej spolupráce v trestných veciach s cezhraničným rozmerom stanovením minimálnych pravidiel týkajúcich sa:

      i) práv jednotlivcov v trestnom konaní;

      ii) práv obetí trestných činov;

(d) stanovenie minimálnych pravidiel týkajúcich sa vymedzenia trestných činov a sankcií v oblastiach obzvlášť závažnej trestnej činnosti s cezhraničným rozmerom. Týmito oblasťami trestnej činnosti sú: terorizmus, obchodovanie s ľuďmi a sexuálne vykorisťovanie žien a detí, nedovolené obchodovanie s drogami, nedovolené obchodovanie so zbraňami, pranie špinavých peňazí, korupcia, falšovanie a pozmeňovanie platobných prostriedkov, počítačová kriminalita a organizovaná trestná činnosť;

(e) nadviazanie policajnej spolupráce, do ktorej sú zapojené všetky príslušné orgány členských štátov vrátane polície, colných orgánov a iných orgánov presadzujúcich výkon práva špecializovaných v oblastiach predchádzania alebo odhaľovania a vyšetrovania trestných činov; na takéto účely môže Únia stanoviť opatrenia týkajúce sa:

i) zhromažďovania, uchovávania, spracúvania, analýzy a výmeny príslušných informácií;

ii) podpory odbornej prípravy personálu, ako aj spolupráce v oblasti výmeny personálu, v oblasti zariadenia a výskumu v oblasti odhaľovania trestnej činnosti;

iii) spoločných techník vyšetrovania pri odhaľovaní závažných foriem organizovanej trestnej činnosti.

5. Po druhé, Únia vyhlasuje, že v súlade s článkom 16 ods. 2 ZFEÚ má právomoc stanoviť pravidlá týkajúce sa ochrany fyzických osôb, pokiaľ ide o spracúvanie osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie, ako aj členskými štátmi pri výkone činností, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti práva Únie, a pravidlá, ktoré sa vzťahujú na voľný pohyb takýchto údajov.

6. Toto vyhlásenie by sa teda najmä nemalo vykladať tak, že využíva možnosť, aby Únia uplatňovala svoju vonkajšiu právomoc v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje dohovor a ktoré patria do spoločnej právomoci, pokiaľ Únia túto právomoc ešte neuplatňuje na vnútornej úrovni. V oblasti spoločných právomocí si členské štáty ponechávajú svoju právomoc, pokiaľ dohovor nemá vplyv na spoločné pravidlá ani nemení rozsah ich pôsobnosti vrátane ich predpokladaného budúceho vývoja. Rozsah právomoci Únie sa preto musí posudzovať na základe komplexnej a podrobnej analýzy vzťahu medzi dohovorom a konkrétnymi ustanoveniami každého opatrenia práva Únie, a to od prípadu k prípadu. Rozsah a výkon takejto právomoci Únie podlieha z jej povahy neustálemu vývoju.

7. Únia a jej členské štáty sú preto oprávnené dohovor uzavrieť. Uzavretím dohovoru Úniou nie je dotknutá právomoc členských štátov, pokiaľ ide o ratifikáciu, prijatie alebo schválenie dohovoru alebo pristúpenie k nemu.

8. Podľa článku 64 ods. 3 a 4 dohovoru Únia má informovať depozitára o každej relevantnej zmene rozsahu svojich právomocí.